

KÄENPIIIKA

-1980-

Savo-Karjalaisen Osakunnan
länenkannattaja Toukokuu
n:o 2

- 1 -

Pääkirjoitus anno domini 1980 toukokuun 5 pnä

Arvoisat lukijat

Olette saaneet odottaa Käenpiikaa tavallista kauemmin mutta hyväähän ei koskaan joudu vartoomaan liikaa. Emme siis petä teitä nytkään. Kuten liikkeellä olleet uskomattomat tarinat ovat antaneet aiheen olettaa, kävi Osakunnan perusjoukko Puolassa ja siksi tämä numero on lähes kokonaan omistettu Puolalle, sen kulttuurille ja niille lukemattomille erilaisille ihmisille joita meillä oli onni (tai onnettomuus) kohdata.

Meillä on ollut myös kunnia saada akateemikko Tauno Nurmelta kertomus, joka hänelle niin ominaisella tyyli-
litajulla ja maulla, kuvaa meille nykyajan ihmisille millaista oli todellisessa kulttuurikehdossa - Viipurissa vappuna 1944.

- - - - -

Koska aika rientää säälimättä eteenpäin ja tunnetusti kevään jälkeen tulee kesä, lähtee Käenpiikakin kesälaitumille ja siksi haluaisin kiittää teitä kaikkia, jotka sekä täällä toimituksessa että siellä ulkopuolella olette auttaneet minua toimittamaan tätä meille tarpeellista lehteä. Sanooohan sananiaskukin ettei lehti enää Käenpiikasta parane.

Viettäköö oikein rentouttava kesä kaikesta tulevasta huolimatta.

Terveisin Ernesto

PS Ajatelma:

Hulluja on yhrekseäkymmentä
eri lajii patahullusva ain
rekhulluun asti, erittäen on
viälä kärrihurjat

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	s 1
Sisällysluettelo	s 2
Puolassa vaan ei pulassa	s 3
Runo	s 7
Aprillipäivä vuosimallia 1980	s 8
Vaikutelmia Varsovasta	s10
Varsova 2-4.4.1980 Tim Tall, Mark Small s	11
Kesäajan matka Warsovassa pääsiäisenä .s	12
Puijattiinkos Puolassa?	s 13
Menu polski eli gastronominen Puola ...s	15
Opintovelkaliike	s 16
Viimmeinen vappuni Viipurissa	s 18
Info	s 21

Lehden toimituskunta N:o 2 toukokuu

Juha Niemelä alias Ernesto Yo-kylä 4 B 6
Leena Pesonen
Sinikka Rytkönen
Kerttu Hirvonen
Pertti Itkonen
Kalevi Kokko
Tarja Tuominen
Timo Parviainen
Markku Kärkkäinen
Special guest star: Akateemikko Tauno Nurmela
Free-lancers: Tim Tall & Mark Small
Toimituksen osoite: "Käenpiika"-lehti

Savo-Karjalainen osakunta
Rehtorinpellontie 4-6 B
20500 TURKU 50

Kirjoituksia otetaan mielellään vastaan ja niitä voi jättää joko suoraan toimitukseen päiväystysaikaan ark. 12-13 postilaatikkoon tai vaikka päätoimittajalle ylläolevaan osoitteeseen.

Puolassa vaan ei pulassa

Mermiesten lakon takia koko lähtö ol semmosta yhtä poukkoilemista. Ei tiijetty lähettääkö sitä Helsingistä vai Turusta. Sitt kumminkii Turusta se Sileesia meijät haki suurin piirtein puolen yön maissa lauvantaina 29.3. Jännättiin yö jäähääkö jäihin kiinni vai ei. Miekkii jännäsin laivan diskossa. Uamulla kuuven aikaan piäsin sitte vähä rauhottummaan, kun huomattiin että selvillä merivesillä ollaan.

"Selvää vettä"

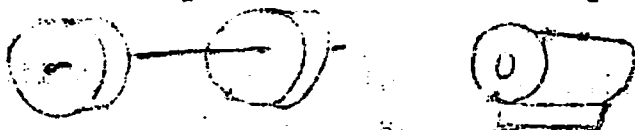
Laivalla ol tarjolla kaikenmoista kivvoo: kualiimössöö ja kahen markan voileipiä, herbataa eli teetä ja pivoa eli kaljoo. Herbata tarjottaan näköjään puolalaisittain vallan lasista niin että käsissä saisi olla asbestirukkanen että sen pystyis juomaan; on mahotonta juuva liian kuumana.

"jeden herbata"

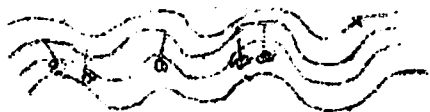

Tultiin Puolaanki, Gdanskiin. Satarassa meitä ol paikalliset opiskelijat vastassa, mitä suuresti hämmästelin. Tullista piästiin reippaasti läpi. Sitä jolla ol artistiryhmän Uniatletixien puntit kainalossa katottiin vähä kieroon ja ilmeisesti luokiteltiin henkisesti lahoksi tyypiksi.

Nämä lokaalit olivat järjestäneet meille oikeen mukavan asuinpaikan, jonne meijät yön pimeydessä ohjattiin. Oikeen siisti paikka - vessanpuolellakii uskalti peräti käyvä käsien pesulla.

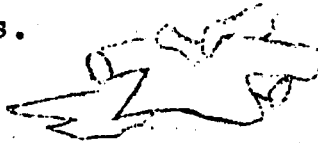

Virkeimmät änkäsivät ittesä ensimmäisen illan kunniaksi viereiseen ravintoltaan, Bungaloviin. Siellä sitte ensimmäisen kerran tehtiä tuttavuutta puolalaisen heinäntekovotkan kanssa. Pulloon ol ahettu heinätukku; kyllä siinä suut napso ol niin hyvee. Orkesterilla riitti vollyymiä kuin jami iltana osakunnassa ikään.

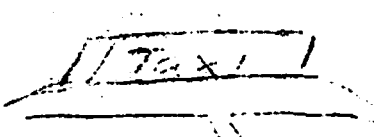
Käytiin seuraavana päivänä Gdanäkissa; syötiin ensimmäiset kurtakit eli kanat ja juotiin kalliiks käyneet sintsanot. Männä kohellettiin pitkin ja kateltiin nähtävyyksiä, ostettiin postikortit kotväille lähetettäväksi ja käytiin yhdessä sopivan näköisessä ravintolissa pivaamassa. Matti - ei taskumatti vaan Matti V. yritti tilata rommitotija ja sai kivennäisvesilasin ja kolome sokerpalloo - aika lystikasta.

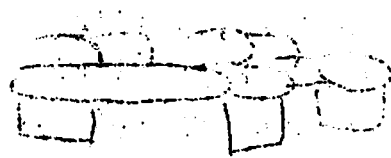
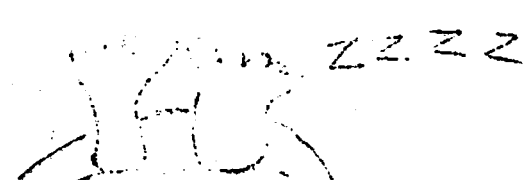
Siinä paikassa kaikki män muutennii ihan läskiks. Piti tilata seittemen kaljoo niin dictionaryssa loppu lukusanat viiteen, sehän män sählingiks ja kaiken huippu ol se kun mäntiin narikkaan hakemaan kynnää takin taskusta kirjottaaksemme korttiloita niin lopputulos ol että portsarimuija heitti meijän takit nurkkaan että räpsähti, ei se äkänen ollu, olipahan temperamentikas.

 Temperament

Tässä vaiheessa asuttiin vielä Sopot Kamianny Potokissa ja yks yö oltiin käymässä Sopotissa kun yks lokaali, oikeen ystävällismielinen vanha setä neuvo meille paikkoja - ohjas Fantomiin. Mikä lie ollu tuhma paikka, tarjoilijatytöt ihan vähissä vaatteissa ja ripparit ja kaikki kujeet siellä ol. Vaikka miten tanssin pyörteissä yritti vakuuttaa pelkkee rakavuutta näille tyttärille niin ei muuta kun vastauksena ol että niin ja niin monta sattoo lotia (sloty=rahayksikkö). Lähetettiin mokomasta paikasta pois.

 Juna ol männä justiinsa ja piti ottaa taksi kottiin. Vilpermiehiä nämä pirssimiehet. Meitä ol kolmeen taksiin. Ensimmäinen makso 100 lotia, toine 28 lotia ja kolmas 27 lotia vaikka sama matka ajettiin.

 Se hotelli mihi meijät alun perin ohjattiin rupes käymään vähä turhan kalliks ja myö tuumittiin että pois tästä on päästävää. Paikalliset opiskelijat rupesivat järjestämään uutta majapaikkoo. Päivän se kesti mut löytyihä se. Mäntiin Sopottiin ylioppilastalolle. Osa porukasta valtas diskon ja toiset televisiohuoneen, liekö ollu entinen perunakellari. Meillä ol siellä oikeen intiimi sekayhteismajotus. Kahesta päivästä ol hotellissa maksettu 100 mk ja nyt koko loppuajasta yo-talolla 8 mk.

  Pidettiin semmoinen illanvietto minne kututtiin näitä paikallisia opiskelijoitakkiin sekkaan ja Uni-atletix esitti jo klasiksiksi kohonneen ohjelmanumeronsa - ol oikeen semmoinen reipas osakuntahenki piällä.

Gdynia ol ihan siinä vieressä, tul ahkerasti käytyy kahtomassa nähtävyyksiä: mariakvaariota ja merinäköalaa.

Oltiin kohtalaisen siistissä kuppiassa ja kun muut otti pivoa niin mie arvelin että jotaki näytävämpe; osotin jotakii vuan listassa. Vähä mie ihmettelin kun tarjoilijatati rajahti nau-rammaan mut ei siinä mittää, se mikä ol tilattu se otettii. Muille tul kaljat ja miulle semmosta kiinteätä alkaloidia lusikalla syötävvee ja ol vielä suklaapala huippuna.

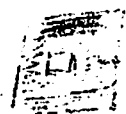
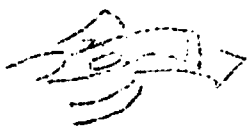
Matkailtiin muuallakkii jotkut kävi Malborkissa kahtomassa van- hoo linnoo ja koki elämäsä hauskimman junamatkan- juna ol niin täynnä että pienemmäks ei sopinnu mutta lokaalit ne senkun vuan hymmyili. Erräät kävi ihan Varsovassa asti ja erräät ei. Varokee kesäaikoo, se isköö Puolassa akkiarvoomatta piälle voi olla että siun kello on viis mut aseman kello onnii jo kuus ja Varsovan juna on männy.

Mittää kieliongelmaahan siellä ei tullu. Puolalaiset ei ymmär- tännny meitä ja myö ei puolalaisija joten yhteispeli suju oikeen hyvin. Ylleensä vaikka vähä kielijä ossoissii niin ei niitä ai- na kannata osata. Silloin kun on junassa eikä ooostanu lippuva ja tarkastaja sattuu yllättämmään niin puhu vuen pelekkee suo- mee ja oo tyhmän näkönen, se suottaapi onnistua.

Handwritten note: Eräki idiot stöder

Rahaa vaihtaessa kannattaa olla varovainen, vaihtoo keskellä päivee ja ihan reilusti kavulla. Rehelliset mustanpörssin ra- hanvaihtajat vaihtaa oikein. Hämärissä paikoissa suattaa suaha seteleihin irtonollia tai vanhoja rahoja tai joutuva altavetä- syn uhriksi.

Handwritten note: Hämärät paikka

Televisio-ohjelmista voip sannoo että amerikkalaiset sarjavil- mit näyttivät olevan suosittuja. Elokvateatterloissa män sem- mosia kun Konvoita, Rankenstainia ja enne muita TRAVOLTOO. Puola on oikeen länsimainen itämaa taikka sitte päinvastoin.

Kun hommat ol hoijettu niin lähetettiin pois. Tulomatka suju
sillee niin kuin mäsäkkii. Laivalla ol aika kallista ver-
rattuna Puolaan ja henki ol ilmeisesti että rahat pois tu-
ristilta.

Helsinkiin tultiin ja sieltä sitte komiasti pussilla kottii
ja ruvettiin totuttautunmaan ankaraan Suomen kevvääseen.

Ps. Muistakee sitte hyvät immeiset kahtoo että paperit on
kunnossa kun matkustatte Puolaan. Miulla ne ei olleet ja niin
mie jouvvin siellä lainoomaan muilta. Onneks jotkut ol ottan-
neet matkaan kokonaisia rullia että piäs sitte vessassakkii
käymään, ettei tullu hätä kättee.

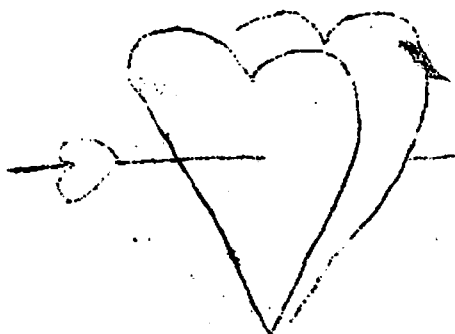
K.K

Viimme tiedot Viimme tiedot Viimme tiedot Viimme tiedot

Kihlautuneita: Taija & Timppa

ONNITTELEMME!

toim.kunta

Alussa oli Hulluus.

Ja Hulluus sanoi: Tulkoon hulluus!

Ja hulluus tuli.

Ja Hullus näki, että se oli hyvä.

Ja hulluus muutti minun pääni
ja alkoi kiertää sitä kuin korkkiruuvia
hartioiden sisään, paaluttaa minun
aivojeni perustuksia, hakata seinään öisin
ja huutaa minun nimeäni yksinäisyydessään.
Sillä hulluus oli yksin.

Ja Hulluus näki hulluuden yksinäisyyden.
Niinpä hän sanoi: Lisääntykää ja täyttäkää maa.

Ja hulluus alkoi lisääntyä.

Ja Hulluus näki, että se oli hyvä.

Ja hulluus täytti minun pääni joka sopen.
Yöllä se veisasi virsiään.
Sunnuntaiaamuisin makuuhuoneen kaikki
kaksitoista kattolamppua helähtivät soimaan
kutsuen jumalanpalvelukseen.
Ja koko hulluuden valittu kansa rukoi:
Isä Hulluus, joka olet taivaassa,
pyhitetty olkoon sinun nimesi!

Ja Hulluus näki, että se oli hyvä.

Ja hulluus paisui ja paisui ja levisi
ympäri maan.
Lopulta se repäisi pääni kahtia ja tuhosi itsensä.

Ja Hulluus näki, että se vasta oli hulluuden hulluus.

Puolanmatkan majoitus oli jo edeltäkäs in järjestetty matkan yllätyslausekkeeksi - Gdańskin terminaaliin saapuessamme emme tiedneet ovatko luotetut tuntemattomat vastassa, saati sitten onko paikkaa mihin makuupussinsa levittää.

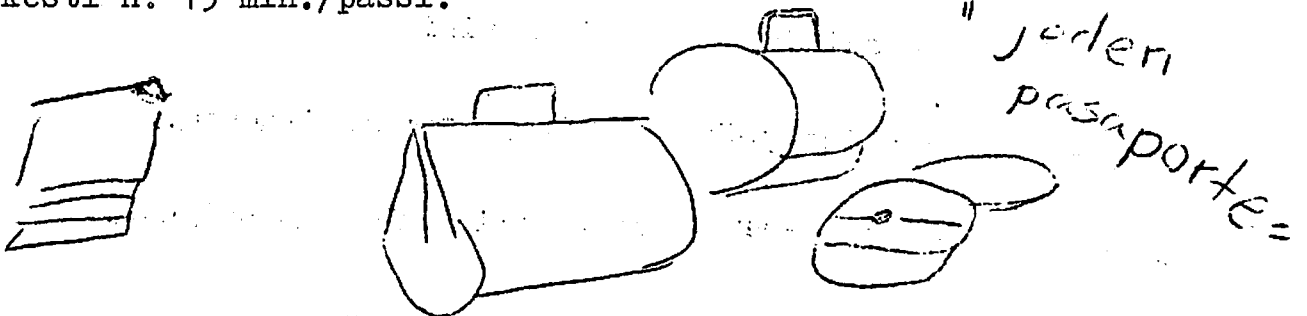
The Gdańsk University Council of Socialist Union of Polish Students oli kuin olikin lähettänyt kaksi kiilloitettua (?) edustajaansa luotsaamaan meidät Sopot Kamienny Potokiin merenrantamille hienoon hotelliin - tai ainakin kalliiseen kuten ensimmäisenä huhtikuuta (oleskelumme toinen päivä) ilmeni.

Hyvä haltija katsoi viisaaksi pelastaa ryhmämme joutumasta pakkotyöhön tai perikatoon matkan lopuksi lähettämällä ystävyysseurasta Romanin kertomaan meille hiukan halvemmasta majoituksesta, joka saattaisi järjestyä erään rouvan luona. Vaikeaa oli näet ollut hankkia meille 'kotia', kun joittenkin kissanristiäisten takia kaupungin majoitusliikkeet olivat täynnä : eri asia sitten on se, että olimme ilmoittaneet tulostamme jo puoli vuotta aikaisemmin, ja toimiin oli ryhdytty vasta kolme (3) päivää ennen tuloamme !

Joka tapauksessa hotellimme osoittautui kaksi kertaa kalliimmaksi kuin olimme luulleet. Osin oli jo uumoiltu ja laskettu mahdolliseksi kö. majoituksen lopullisuus, mutta hetkessä ilmestyivät ensimmäiset pakatut laukut eteiseen tämän tiedon jälkeen.

Ilman taistelua emme kyllä kahta vuorokauttamme maksaneet; virkailijat muistavat sen varmasti yhtenä hikisenä päivänä, jollei muusta niin seinälle liimatusta vinosta Suomen lipusta. Byrokratia ymmärtää vain puolaksi 'Students - no money'.

Pitkän päivän olivat matkatavarat kanissa TV-huoneessa, kun vaihdettiin virallisesti rahaa ja kirjotauduttiin ulos: se kesti n. 15 min./passi.

No, ruusuista oli tässä vaiheessa tietää, että joku rouva jossain odottaa, että saisi meidät majoittaa. Lähtipä allekirjoittanut Romanin kanssa katsastamaan paikkaa sillävälän. Juna-asemalta oli joltinenkin kävelymatka, joka päättyi melko luokseenvetämättömän näköisen talon porstuaan. Nainen makasi hammasta potevana, eikä halunnutkaan ottaa onää ketään luokseen. (Mielessäni heräsi kysymys mihin? Sillä jo parilta ovelta oli kurkistellut ilmeisen alivuokralaisen pää).

Mitään emme siis hävinneet, mutta tilanne oli niin mukava iltapäivällä ennen viittä, ettei kattoa tiedossa pään päälle. Keskenämme kyllä ihmettelimme, etteikö opiskelijoilla ole mitään osakunnan tapaisia tiloja, jonne lattialle mahtuisi, mutta sellainen ajatus tuntui vieraalta heille, koska eivät oikein noteeranneet koko ehdotusta.

Hienostohotellissa sitten taas pohdittiin tilannetta tytön laskuttaessa meitä utterasti.

Suomen pääkonsulaattiinkin soitettiin, mutta toivottivat meidät yöksi Sopotin rannoille ja seuraavalla laivalla kotiin, eikähän se taas meidän suunnitelmiin sopinut.

Kun sitten viimeistä edellinen passi oli käsittelyssä tuli päämajasta tieto puhelimitse, että kuljetusekonomian opiskelijasuntolan juhlahuoneisto ja TV-huone raivattaisiin käyttöömme. Kenellekään ei liene tullut edes mieleen että se olisi saattanut olla aprillia.

Matkatavarat haettiin ja suoritimme näyttävän lähdön matkanluovutusseremonian kera.

Niinpä säädyllyiseen nukkuma-aikaan oikaisimme kenttävuoteille Sopotin Ul. Armii Czerwonej'lla ns. labyrintissa - ja toinen kämppä muistutti myös lasarettia...

Siellä me sitten elettiin onnellisina hamaan Puolanvierailun loppuun saakka. Vieläkin tekis mieli näyttää Suomen konsulaatille pitkää nenää.

terv. matkan harhaanjohtaja

VAIKUTELMIA VARSOVASTA

Varhaiskeväällä kun maaseutu peltoineen ja talotönoineen on omiaan ankeuttamaan mielialaa, on mukavaa istua puolalaisessa expressissä ensimmäisessä luokassa ja lähestyä Varsovaa. Tosin juuri kun harmaan ja ruskean vivahteisiin alkaa piirtyä kaupungin ääriviivoja, sukelletaan pitkään tunneliin ja perille keskusrautatieasemalle.

Matka Gdańskista on kestänyt vajaat viisi tuntia, mutta maailma ympärillä on kuin toinen. Junasta käsin miltei saamatta jäänyt ensivaikutelma on sitäkin hätkähdyttävämpi, kun ensitöikseen saa tuntea itsensä noin kirpun sadasosaksi. Edessä kohoaa kolmatasata metriä kohti pilviä NL: Varsovalaisille rakentama Kulttuuripalatsi. Kun se lisäksi matalammilta osiltaan peittää kunniotettavan määrän maapinta-alaa, ei sijajalkaisinkukaan kevaasaa hevin silmistään.

Avaruus, valoisuus, ilmavuus - kaikki lienevät harvemmin suurkaupungin kuvaukseen käytettyjä sanoja, mutta sopivat Varsovaan. Joskus äänekkäästikin peräänkuulutettua elintilaa tuntuu täällä olevan riittämiin: kadut leveitä, liikenne kohtuullista, ilma ja ympäristö yleensä puhtaan tuntuista; pulikulttuuri puutteellista.

Lukuunottamatta muutamia siellä täällä esiinputkahtavia (ruotsalaisten rakentamia) moderneja hotelleja tai pilvenkurkottajia, on taloarkkitehtuuri kerrassaan nautittavaa. Lähes talo kuin talo on ainutlaatuinen taideteos ornamentteineen ja monine yksityiskohtineen. Ja patsaita on (paitsi irrallaan) talojen katoilla ja seinillä, mieleenpainuvin ehkä se missä kaksi merenneitoa kannattaa niskallaan parveketta.

Oma lukunsa on tietysti Stare Miasto, vanha kaupunki, joka poikkeaa edukseen putiikein ja diskoin kirjavoitetuista länsimaisista vastineistaan. Suuntaus saattaa tietysti olla sinnepäin, mutta ainakaan näin vähäturistiseen aikaan ei rauhallinen historiallinen ilmapiiri ole järkkynyt hiukkaakaan. Satteesta ja tuulesta huolimatta ahmi silmä yhä uusia värejä ja muotoja. Rakennustaidon ja -taiteen helmi, eikä vähiten käytettyyn aikaan nähden.

Tuttujen välityksellä pääsee ihmisten kanssa tekemisiin ehkä parasta kautta, mutta kyllä ystävällisyys ja pohjattomalta tuntuva vieraanvaraisuus on halki Puolan varmasti yhtä lyömätöntä. Tämän kansan on ehkä sen kärsimyshistoria tehnyt kärsivälliseksi: homo stressusta ei löydy edes pääkaupungin ruuhkabussista.

Kolmessa päivässä jää varsinkin pääsiäispyhien aikaan, kun museot ym. tärkeät paikat ovat kiinni, kaikki kovin ulkokoh-
taisesti tutkituksi, mutta puuhaa on siinäkin. Yleisvaikutel-
ma ja siten pohja syventäville jatko-opinnoille on luotu,
Lapin hulluuden lievempi muoto iskenyt: SINNE ON PÄÄSTÄVÄ
JOSKUS UUDESTAAN !

T & T

VARSOVA 2-4.4.1980

Venäläisvalmisteisen matkustajakoneen moottorit pauhasivat ja me-
no oli hieman pomppoilevaa laskeutuessamme Varsovan kansainväli-
selle kentälle noin tunnin lennon jälkeen.

Minne nyt? Hotelliin - kokemuksemme mukaan liian kallista, siis ei
ainakaan sinne. Päätimme hypätä seuraavaan keskustaan menevään
bussiin.

Suunnistimme yliopistolle, josta viisituntisen byrokratiarulians-
sin jälkeen lähdimme käppäilemään oppaamme oik.yo Andrejin kans-
sa tulevaan majapaikkaamme. Hotellimme oli ungefär dollaritasoi-
nen, mutta hinnaltaan crozcy luokkaa. Emme halunneet jäädä ihai-
lemaan huoneemme arkkitehtööristä olemusta, vaan suunnistimme uu-
teen Vanhaan Kaupunkiin, jonka yöelämään sukelsimme syvälle - sy-
välle.

Aamu. Hotellimme suihkussa ei ollut mitään moittimista koska em-
me löytäneet moista ollenkaan. Mitäs siitä. Kaupungille!
Andrej vei meidät kierrokselle; rautatieasema, ah niin mahtava
Moskovan lahjatalo, sotamuseo, tavaratalo jne.

Välillä oli pakko pysähtyä pivottelemaan ja joskus myös syömään.
Ruoka oli aina hyvänmakuista ja vaikka veren ja slotinhimoiset
tarjoilijat rahanvaihtajien ohella yrittivät viedä lompakostamme
vimmetilkat, niin pitkämielisinä herrasmiehinä maksoimme pyydetyt
hinnat.

Loppuillan vietimme huumassa - Lauantai-illan huumassa a'la Tra-
volta.

Jälleen aamu, viimeinen Varsovassa, suihkujen puutteessa olo oli
Greasemainen. Päivän kulttuurianti oli kaunis puisto missä maail-
mankuulut pianistit kesäisin konsertoivat Chopinin patsaan juurel-
la.

Sitten oli YÖ, oli ASEMA, oli TYTTÖ, taakse jäi VARSOVA.

Tim Tall, Mark Small

-12-
Kesäajan' matka R. Warsovaan pääsiäisenä 1980.....
=====

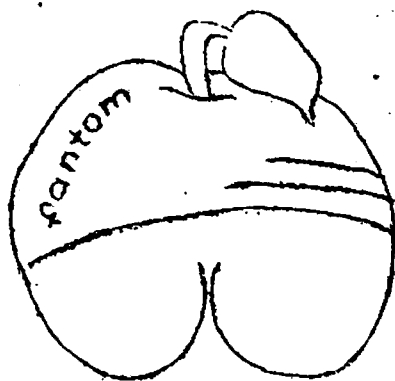
Herätyskello pärähti soimaan 6.4.1980 4.30 p.m. Osakunnan Puolan matka seurueen majoitussalissa. K.H:n ja P.I:n Warsovan matkan aamu oli koittanut. Valmistautuminen matkalle alkoi ripeästi muiden vielä nukkuessa rauhallista untaan. Aamupalaa nautittaessa tuntui jo, että toinen jalka olisi Warsovan iloissa. Matka-muovikassit ahdettiin täyteen evästä ja muuta matkalla tarpeellista tavaraa. Sadevarusteetkin otettiin mukaan, sillä silloinhan ei sada kun ne ovat mukana. Vielä viimeiset tarkistukset ja sitten matkaan.

Itämerestä nousevan auringon ensi säteet valaisivat katuja hennolla valollaan. Ihmisiä oli liikkeellä melko paljon mikä hieman ihmetyttikin. Matka asemalle taittui rauhallisesti, sillä taskussa olivat etukäteen hankitut matka- ja paikkaliiput. Matkan onnistuminen oli siis varmistettu kaikilla mahdollisilla tavoilla. Matkakuume lämmitti matkajännityksen punaamia poskia.

Asema oli jo herännyt ja uniset rautatielaiset suorittivat askareitaan asemalaitureilla. Aseman kello raksutti seinällä. Kello oli aivan tyypillinen maailman kaikilla asemilla rakuttava persoonaton pyöreä kookas sähkökello. Tällaiseen kelloon vilkaistaan yleensä vain pikaisesti ja jatketaan matkaa odottavaan junaan. K. H:n katse seisahtui kellossa m tällä kertaa normaalia pitempään, MIKSI?? 'Hei P. I. kellohan on jo kuusi' K.H. huudahti hämmästyneenä. 'Kuusi' toisti P. I. ja jatkoi 'Eivoi olla totta omani on vasta viisi' P.I. tiedusteli aikaa vielä henkilökunnalta ja vastaus oli KUUSI. P.I. palasi K.H:n luokse suomalaisia aggressiivisia sanoja rytmikkäästi toistellen. Puola oli siirtynyt kesäaikaan ja juna Warsovaan oli mennyt justiin (n. 1 tunti sitten). Ei auttanut muu kuin palata pääsiäisaamun varhaismessun kautta majapaikalle ja toivotella 'KESÄISIA TERVEISIA WARSOVASTA VIIMEINEN JUNA MENI JUSTIIN'

K.H. & P.I.

PUIJATTIINKOS PUOLASSA?

Night club FANTOM - dyskoteka, kabaret, strip tease. Kuulostaa-ko houkuttavalta? Oli miten oli, sinne sai moni SKOlainen uppoamaan ylimääräiset zlotynsa. Jotkut vähän enemmänkin. Kun tunnuskin oli noin houkutteleva (ks. ylle), niin piti päästä kii-reesti sisälle jottei vaan jäisi mitään näkemättä. Siinä kii-reissään ja hätäpäissään maksoi eräskin SKO:n nuorukainen 200 zł:n pääsymaksun kaksitonnisella, eivätkä vaihtorahat tulleet automaattisesti niin kuin Suomessa. Kun hän sitten erehdyksen huomattuaan meni kaipailemaan puuttuvia pennosiaan, ei kassaan ollut takuulla tullut sinä iltana yhtään kaksitonnistä. Sen saⁱomin silmin todeta jos ei muuten uskonut.

Juomat olivat hinnastossa aivan kohtuuhintaisia. Kaikki paukut tulivat kylläkin tuplina, mikä saattoi hiukan yllättää kun maksoi laskua.

Kotimatkallakin saattoi kova onni vainota...jos joutui siihen kalliimpaan taksiin. Nimittäin toisessa taksissa tuli matka maksamaan alle 30 zł:ya ja toisessa yli sata.

Helsingin sanomien mukaan Puolassa tehty tutkimus paljasti, että 40% ravintoloista puijasi asiakkaitaan jollakin tavalla - myös paikkakuntalaisia. Mikähän lienee puijausprosentti kiel-tä taitamattomien ja usein pienistä piittaamattomassa tilassa olevien turistien ollessa kyseessä.

Ainakin tavallista oli, että pöytään tuotiin tilattua ruokaa kalliimpaa tai vodkan sijaan talon parasta konjakkia, ja lah-kutus oli myös tietenkin nautittujen aineiden mukaista. Joskus oli ravintolasta päässyt piwo ja vodka tyystin loppu-maan, vaikka paikalla olevat puolalaiset niitä näyttivät juo-

van, ja tarjolla oli vain ns. parempia juomia, kuten viskiä ja konjakkia. Parasta oli kuitenkin kysäistä vielä toiselta tarjoilijalta, niin saattoi tilanne kummasti korjautua. Ja mikä parasta, kun tuli laskun selvittelyn aika, ei aiemmin aivan hyvin saksaa tai englantia puhunut tarjoilija takuulla puhunut eikä edes ymmärtänyt muuta kieltä kuin puolaa. Yrittänyttä ei kuitenkaan laiteta, niin kuin täällä pruukataan sanoa: jotkut saivat urputtamalla laskunsa putoamaan 1600 zlstä 650 zlyyn.

Varsin monet puolalaiset näyttävät elävän vaihtamalla pimeästi rahaa turistien kanssa. Kurssit ovat kolme- jopa viisikertaisia viralliseen verrattuna, ja pimeä rahanvaihtohan se tekee Puolasta halvan turistimaan.

Rahan vaihdossa turistia varmasti helpoiten ja eniten sahataan silmään. Jotkut meistäkään eivät uskoneet, että parasta on vaihtaa rahansa julkisella paikalla, eikä mennä jonnekin porttikongin pimentoihin, ja että ei saa ottaa vastaan mitään epämääräisiä käärojä tai nippuja ja saadut rahat on aina ensin laskettava ennen kuin antaa omansa. Ja niin kävi, että joku oli rahaa vaihdettuaan köyhempi vaikka pitikin olla päin vastoin. Liian hyvään kurssiin oli tietenkin syytä suhtautua epäilyksellä.

Ylivoimaisesti ovelin huijaustapaus oli, kun suuria seteleitä oli tehty pikkuseteleistä liimaamalla ylimääräisiä nollia toisista pikkuseteleistä. Siinä vaiheessa puolalaiset setelit erotti vain numeroiden perusteella (hyvä kun edes niin), ja petkutusi tuli ilmi vasta kun onneton vaihtaja yritti itse käyttää rahoja.

Myö tietysti kostettiin kaikki kärsimämme vääryydet matkustamalla uhkarohkeasti paikallisjunassa ilman lippua tai halvemmalla lipulla - saattoihan siinä säästää esim 8 penniä/matka (epävirallisen kurssin mukaan). Kiinnijoutumisen varalta meillä oli patenttiselitys: STUDENT IDIOT - NO MONEY.

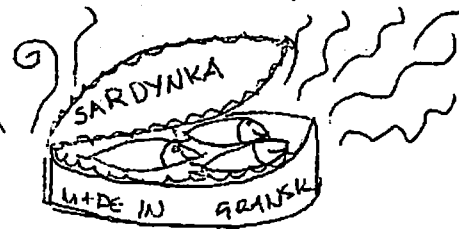
Posti Kassa
Kassa
1. kassan
Kassa

Kalle

MENU POLSKI eli GASTRONOMINEN PUOLA

Kun seurueemme heräsi aamulla tuolla Puolan maalla oli (useimmiten) nälkä. Niinpä sängyn jalkopäähän takinreunalle levitettiin herkullinen kylmä aamiainen ja päivän ravintomatka-
lu saatiin mukavasti alkamaan. Siinä sitä takin kulmalla olivat sulassa sovussa vaalea leipä, sulatejuusto, kovempi juusto, sardiinipurkki, kurkunpätke, nahistuneet salaatinlehdet ja marmelaadipurkki. Ja kädessä tukevasti pirtu/vodka/pepsi/mineraalivesipullo.

Mukavan aamiaisen ja ruoansulatuksen edellytys on mielenkiintoinen keskustelu, ja keskustelua alakerran TV-huonemajoituksessa käytiin, eräänä aamuna tähän tapaan: "Mikä piru tää-
lä haisee kissan kuselle, ovi ja ikkunat auki. Yök!" Pitkien tutkimusten jälkeen todettiin, että jo muutaman päivän ikäiset
tyhjäät sardiinipurkit tupksuivat aromikkaasti sängyn alla.

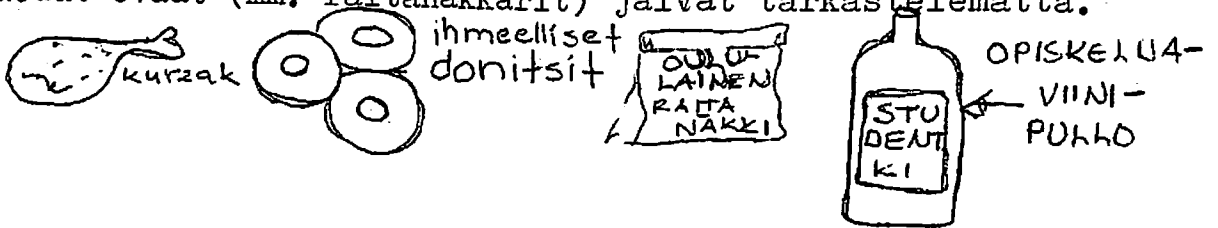

Välipalaksi nautittiin jo heti ensimmäisellä rautatieasemalla kuumia munkkeja tai vaihtoehtoisesti pizzaa, joka ei maistunut pizzalle, mutta muuten oli hyvää. Sekaan voi halunsa mukaan heitellä täytesuklaapaloja ym. Vartenotettava välipalavaihtoehto oli myös kuuma vohvelintapainen, jolle levitettiin erittäin tahmeaa sokerilientä tai yhtä tahmeaa hilloa.

Päivän ~~pää~~ateriapaikkavaihtoehtoja oli runsaasti. Maitobaareja, joissa sai koko aterian keittoineen päivineen parilla markalla tai ravintoloita, joissa rahaa meni huomattavasti enemmän (vrt. puolalaisia taikatemppuja käsittelevää juttua). Päivällinen aloitettiin mannermaiseen tapaan keittolällä ja jatkettiin snapseilla. Pääruoka oli useimmiten suosit-
tu "kurzak" eli lintua tai jauhelihaa, molemmille oli yhteistä tihkuva rasvaisuus. Tottakai pääruoan kera saatiin salaattia, tuli ihan kansakoulun keittola mieleen kun näin ensimmäisen kerran nahistuneen porkkanaraastekasan pikkulautasella. Ja, ettei vain rasva unohtaisi, lautasenreunalla koristeellisessa kasassa olivat ne välttämättömät ranskalaiset perunat. Ja joka väliin pivoa kostukkeeksi ja rasvan

poishuhtomiseksi. Jälkiruoaksi voi valita jäätelöä tai kalaretkua (huom. kirjoitusasu ei oikea) eli hedelmähytyelöä. Ja aterian päälle tutkittiin epämääräistä laskua, jonka mukaan äsken nauttimamme päivällinen oli ravintolan kallein... Koko hienous maksoi ravintolahenkilökunnan pettutusmielialasta riippuen 100-300 zl eli pimeän kurssin mukaan 4 - 12 mk.

Tässä vain pieni katkelma gastronomisen leiman saaneelta matkaltamme. Mainitsematta ovat jääneet mm. laivan kinkkuvoilleivät, se merkittävä donitsiautomaatti Gdanskin kauppahallin vieressä, lukemattomat leivokset, parin tunnin jäätelöjonot, opiskelijaviini ja muut merkittävät makuelämykset. Tarkemman selvittelyn ansaitsisivat mm. Grand Hotel Sopotin ruokalista ja ne muut todella herkulliset menut. Merkittävä osa ruokavaliosta, nimittäin kotomaasta tuodut eväät (mm. raitanäkkärit) jäivät tarkastelematta.

OPINTOVELKALIIKE JA ERÄS KESKUSTELU MAANANTAIN JA TIISTAIN VALISENÄ YÖNÄ OSAKUNNAN TOIMISTOSSA

SKO:n hallituksen jäsenet olivat maanantaina 22.4. olleessa kokouksessaan sitä mieltä, että olisi hyvä osakunnankin ottaa kantaa niin tärkeään asiaan kuin opintovelkaliikkeen, kaikki paikalla olleet olivat yhtämieltä siitä, että lainaa on liian paljon takaisinmaksettavaksi.

Niinpä ne hallituksenjäsenet, joilla ei ollut liian kiire jäivät laatimaan aiheesta kannanottoa, joka oli tarkoitus julkaista 25.4. Tylkkärisssä.

Jo kannanoton laatimista aloitettaessa oli joku sitä mieltä, ettei kannanotto saa kohdistua opintovelkaliikkeen vaan sen on käsiteltävä vain ja ainoastaan opintovelkaa. Kannanoton laatimiseen kuitenkin ryhdyttiin. Keskusteltiin ja kirjoitettiin. Kirjoitettiin ja keskusteltiin. Kun sitten kannanottoa ruvettiin lopullisesti hiomaan ja saattamaan tarkkaan muotoonsa huomattiin

ettei asioista oltu lainkaan samaa mieltä. Esitetyt kannanotot voidaan tiivistää seuraavaan:

- Ei oteta kantaa lainkaan
- Otetaan kantaa, muttei Tylkkärissä
- Otetaan kantaa, muttei opintovelkaliikkeeseen
- Otetaan kantaa

ja paheksutaan eräitä liikkeen toimintamuotoja
ja paheksutaan sitä, ettei ole toimittu tarpeeksi
voimakkain keinoin

ja toivotaan ettei opintovelkallike olisi poliittinen

ja ei ainakaan tuota edellistä panna kannanottoon
ja liikkeen vaatimuksista, että ne ovat liian yleisiä ja yliammuttuja

ja pannaan vaatimuksista, että ovat olleet liian laimeita

ja jne. jne. jne.

Keskustelu (=huutaminen, nyrkinpöytäänlyöminen, suuttuminen ja haukkuminen) päättyi siihen, ettei mitään kannanottoa saatu paperille. Sekin mitä aluksi kirjoitettiin pantiin roskakoriin. Ja kuitenkin alkujaan ja lopuksiinkin oltiin siitä mieltä, ettei rahaa riitä ja itse aate on hyvä ja kannatettava.

Osakuntalaitoksen erinomaisuudesta puhuttaessa on aina mainittu se merkittävä piirre, että osakunta on epäpoliittinen ja että hyvinkin erilaisen poliittisen kannan omaavat ihmiset toimivat osakunnassa sulassa sovussa keskenään. Tuona "synkkänä" maanantai-iltana todettiin, että yhteistoiminta on niin kauan hyvää, kun ei oteta kantaa mihinkään muuhun kuin viikonlopputansseihin, naistenkerhoon tai vuosijuhlien ohjelmaan. Joskus voidaan puhua jopa Kunnan/KY:n/Vänrikin huonoista/hyvistä rapuskoista, mutta ei paljon muusta.

Osakunnilla on joskus ollut hyvin aktiivinen etujärjestörooli, nykyistä osakuntaa onkin moitittu siitä, ettei se tartu mihinkään muuhun kuin omiin asioihinsa. Ei tarttunut eikä puuttunut nytkään.

P.S. Edellä oleva kuvaus vain yhdestä näkökulmasta katsottuna, muut ovat varmaan erimieltä tapahtumien kulkusta.

LP

VIIMEINEN VAPPUNI VIIPURISSA

Vai haluatte vappumuistelman ... ja sen tulisi sivuta molempia osakuntiani, nuoruuteni viipurilaista ja nyt tätä savo-karjalaista.

Ajattelin muistutella mieleeni viimeistä vappua Viipurissa. Se oli 1944, sodan aikana. Olin silloisen käsitykseni mukaan jo suhteellisen vanha ihminen: En enää ylioppilas, vaan muka korkeasti oppinut filosofian tohtori. Asevelvollisena kapteenina komennettuna Helsinkiin tiedotuslaitoksen ulkomaanosaston päälliköksi. Sain lähteä opastamaan erittäin arvovaltaista ruotsalaista sanomalehtimiesten retkikuntaa Viipurin maisemiin. Emme voineet kuvitellakaan että kolmen kuukauden kuluttua Viipuria ei enää ole-siinä mielessä kuin me sen ymmärsimme.

Retken tarkoituksena oli propagoida lähes 50.000 suomalaisen lapsen lähettämistä sotaa ja nälkää pakoon Ruotsiin. Mannerheim kutsui parisen kymmentä korkean tason ruotsalaista lehtimiestä Suomeen jotta nämä loisivat kirjoituksillaan perustaa Suomen tulevaisuuden toivon väliaikaiselle siirrolle naapurimaahan. Suunnittelin heille matkan Itä-Suomeen ja järjestin heille Viipurissa vapun viettoa niin hyvin kuin niissä oloissa oli mahdollista. Aamusta iltaan oltiin kaupungissa ja sitten tultiin yöjunalla Helsinkiin. Tämä matka jäi syvästi mieleen. Lämmin tunnelma syntyi jo menomatkalla. Meistä tuli sinut jo ennen Riihimäki.

Tuli sellainen erityisen lämmin suhde- nykyään vaikuttaa hie- man epäilyttävältä kun sanoo lämmin suhde (suu vetäytyy hymyyn) erääseen Stockholms Tidningenin nuoreen, myöhemmin hyvinkin kuukuisaan reportterinaiseen, titteliltään vapaaherratar.

Hän oli ensimmäistä kertaa Suomessa ja turvautui asiantuntemukseksi seeni kun kuuli että olin viipurilainen. Pyysi että kertoisin hänelle henkilökohtaisiakin vaikutelmiani hänen artikkeliaan varten, jotta se tulisi mahdollisimman värikkääksi. Ei siinä ollut mitään vaikeuksia, koska itse Viipuri oli vapunpäivänä niin värikäs kuin mikään kaupunki maailmassa voi yleensä olla. Ei ymmärretty mitä tulevaisuus tuo tullessaan- luojan kiitos. Nytkin luotamme kuin varpuset ylihuomiseen, ei pakkaneen tapa.

Kaikki olivat keväisissä vaatteissa, oli sotilaita, lottia, mutta paljon siviili-ihmisiäkin ja kaikki iloisia kuin leivoset. Ilo

tarttui meihinkin jo heti asemalla. Olimme kuin lennossa koko päivän. Kiertomatalla kertoilin kaikenlaista. Muistan vakavissani puhuneeni holhotilleni Anne-Marielle mielikuvituksellisiakin tarinoita. Näytin Knut Possen räjäyttämän pyhän Andreksen tornin viimeisiä tiilenkappaleita, jotka olivat jäljellä erään talon pihalla. Selitin että siinä menee Salakkalahden alitunneli Viipurin linnaan, josta Knut Posse aikanaan tuli ja tarkasteli mitä oli tapahtunut. Se oli vain sellainen juttu jota kerrottiin vaikkei se totta oltukaan. Melkein minäkin jo siihen uskoin.

Aamiainen tarjoiltiin Pyöreässä Tornissa, joka oli tupaten täysi vappukansaa. Tuskin edes me kutsuvieraat pääsimme pöytäämme. Isäntänä oli kaupunginjohtaja Arno Tuurna, joka oli aivan kuin Viipurin symboli koko mies. Vuolassanainen ihminen. Kun hän alkoi jutella, siitä ei loppua tullut, oli sitäpaitsi aika lailla vapputunnelmassa - luulisin. Istui pöydänpäässä. Kun paisti oli syöty, hän halusi oikein seisaalleen nousten "muutamin sanoin" selvittää vierailleen kaupunkinsa vaihteita. Olin sanonut ettei puhe saa kestää kuin viisi minuuttia, sillä ohjelmamme oli tiukanlainen. Mutta kukapa häntä, taiteilijaa siinä tunnelmassa olisi pidätellyt, varsinkin kun yleisönä olivat koko Ruotsin valtakunnan parhaat lehtimiehet.

Kun viisitoista minuuttia oli kulunut, eikä oltu vielä päästy Viipurin pamaukseenkaan asti, ajattelin, että jotakin olisi tehtävä. En voinut mennä keskeyttämään kaupunginjohtajaa, vaan täytyi tehdä muuta.

Tunkeuduin kyynärpäävoimalla eteiseen ja sanoin vahtimestarille: "Kuulkaa, menkää lyömään olalle sitä kaupunginjohtajaa tärkeän näköisenä ja sanokaa että hänelle tulee ulkolinjapuhelu." Taistelin sitten tungoksen läpi takaisin pöytään. Vahtimestari ymmärsi yskän, työntyi myös tungoksen läpi puhujan selän taakse ja selitti tärkeän näköisenä: "Siellä on kaupunginjohtajalle puhelu." - "Alkää häiritkö nyt, näettehän että tässä on tärkeitä ihmisiä, joille minun täytyy puhua. Kuka muuten kysyy?" - "Se tulee Mikkelistä, luultavasti päämajasta." Silloin Tuurna pelästyi: "Huhhuh, sehän voi olla jopa marsalkka itse. Hän keskeytti puheensa ja pyysi anteeksi, sekä sanoi palaavansa pian."

Sanoin silloin vieraillemme että meidän valitettavasti täytyi jatkaa matkaa. Kun nousimme pöydästä Tuurna puuskutti hikisenä takaisin ja noutui sota-ajan puhelinkurjuutta; yhteyttä Mikke-
-liin ei enää saatu. Me syytimme kiirettämme ja esitimme sydäm-
-elliset kiitokset.

- Kiertomatkamme jatkui sitten suunnilleen ennakko-ohjelman mu-
-kaan. Viipuri loisti keväisessä ilossaan, hymyili raunioittensa
keskeellä. Sehän oli Suomen kauneimpia kaupunkeja - hurmaavia
-näkymiä sieltä valleilta.

- Lähdimme yöjunalla takaisin. Meillä oli sopimus Anne-Marien
kanssa että sanelen hänelle vielä junamatkalla aineksia repor-
-taasiin. Näin tapahtui. Hallussamme oli koko ensiluokan makuu-
-vaunu ja siellä städerskan huoneessa oli Päämajan arsenaali
-josta sai tilata virvokkeita. (Eras väapeli istui niiden pääl-
-lällä)

- Kysyin viehättävältä journalistilta mitä hän haluaa! Puoli pul-
-loa punssia." Muiden mentyä nukkumaan me jäimme sitten istu-
-maan ahtaan käytävän seinässä oleville kääntötuoleille vasta-
-päätä toisiamme, molemmilla punssipullot edessämme lattiamla.
- Vapaaherratar teki muistiinpanoja ja jos tarinointi hetkeksi
-tyrehtyi, hän otti - varmasti ensi kerran elämässään - kaiken
-protokollan unohtaen suoraan pullosta, samoin kuin herra kap-
-teenikin omastaan - kohtuullisen punssivahvistuksen ja jatkoi
- sitten taas virkistynein voimin pohjoismaista yhteistyötämme.
- Tarinoimme lähes Lahteen saakka, ja viimein Anne-Marie sanoi:"
- Kuules Tauno, minä luulin että Suomessa kulttuuri loppuu Tur-
-kuun tai Helsinkiin mutta nyt ymmärrän että se alkaa vasta
- Viipurista."

- Tämä oli vapaaherrattaren suusta spontaanisti kirvonnut kiitos
- ihmeellisestä, sodan runtelemassa, inhimillisyyttä täynnä ole-
-vassa kaupungissa vietetystä ylliriemullisesta päivästä. Hän
- kertoi siinä lapsellisen totuuden, muuta suuremman ja objektiiv-
-isemman ja luonnollisesti myös traagisemman kuin hän itse aa-
-vistikaan.

- En ole voinut sen vapun jälkeen palata Viipuriin.

- 21 -

infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa

VIIKOTTAISIA TAPAHTUMIA

Maanantai: klo 12 lentopalloa Kunnan urheilusalissa
 klo 20 hallituksen kokous, jonne kaikki mukaan
Tiistai : klo 18 Akateemiset atleetit CCT:n kuntosalilla

Keskiviikko:

 klo 19.30 kuoro osakunnassa
 klo 21 ChTR osakunnassa

Torstai : klo 18-24 kaikki kotona lukemassa

Perjantai: klo 20 osakunnassa joko tanssit (ilmaiset) tai
 konsertti

Lauantai : klo 11.30 lentopalloa Kunnan urheilusalissa
 klo 16-18 saunat yo-kylässä
 klo 20 osakunnassa ilmaistanssit

Sunnuntai: Naistenkerhon ajasta ilmoitetaan info-palstalla

ERITYISTÄ ERITYISTÄ ERITYISTÄ ERITYISTÄ ERITYISTÄ ERITYISTÄ

Torstaina 8.5 klo 19.30 JATKETTU KEVÄTKOKOUS osakunnassa
Tulkaapa mukaan, viimeksikin oli ihan kivasti ihmisiä.
WAAPPU-lehden myyjien kokous osakuntakokouksen jälkeen.

Sulkavalle soutamaan!!! SKO tekee suunnitelmien mukaan taas kesäretken Sulkavan soutuihin, kysele tarkemmin hallituksen jäseniltä kevään lopulla, myös info-palstalla on tietoja.

infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa infoa info

ETSITKÖ KESÄKSI ITSELLESI KATTOA PÄÄN PÄÄLLE ?

Itäinen Pitkäkatu n:o 36:ssa olisi viihtyisä yksiö vapaana ajalla 1.6 - 3.9.

Lähellä mm Samppalinna, maauimala ja kauppatorille 15 min kävely matka.

Ota yhteyttä, vuokra on sama kuin yo-kylän asunnoissa.

Leena Pesonen puh. 510936 tai 374446 (tavoittaa myös osakunnassa)

infants under 12 months of age

INFANTILE TETANUS

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age

Infants under 12 months of age